

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ
Τακτικού καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας

ΟΜΙΛΙΑ

Κατὰ τὴν τελετὴν ἀναγορεύσεως τοῦ κ. Βασ. Καραγεώργη
εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα

Κύριε Πρύταμι,

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν μετ' ἰδιαιτέρας συγκινήσεως ἀπονέμει ἐν τῇ ἐπισήμῳ σημερινῇ τελετῇ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος εἰς τὸν Καθηγητὴν κύριον Βασίλειον Καραγεώργην, Διευθυντὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κύπρου διὰ τὴν ἔξοχον αὐτοῦ συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ δὴ καὶ τῆς Κυπριακῆς, τῆς ὁποίας σήμερον εἶναι ὁ ἐπίσημος καθοδηγητής, ὁ κυριώτερος ἐρευνητής καὶ ὁ ἔξοχος γνώστης.

Ἡ ἰδιαίτερα συγκίνησις ἡ ὁποία συνοδεύει τὴν καταξίαν ταύτην ἀπονομῇ τοῦ ὑψηλοῦ πανεπιστημιακοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος εἶναι εὐνόητος : Ὁ τιμώμενος ἐπιστήμων προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀκροτάτην Ἑλληνικὴν Μεγαλὸν ἑσπῆραν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας ἔχει ὁλοκληρωτικῶς ἀφοσιώσει τὸν βίον καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ. Οἱ καρποὶ τῆς ἀφοσιώσεως ταύτης πρόκεινται πλούσιοι, καρποὶ ὀφειλόμενοι εἰς τὴν βαθυτάτην του πίστιν εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν αὐτῆς, καρποὶ ὠρμάσαντες διὰ τῆς ἰδιαιτέρας εὐφυΐας καὶ τῆς δαψιλοῦς παιδείας τοῦ τιμωμένου Κυπρίου συναδέλφου.

Χαίρομεν διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τιμᾶται ἡ πρὸς Ἀνατολὰς ἀκροτάτη Ἑλληνικὴ νῆσος, ἡ Κύπρος, ἡ ὁποία συγκινεῖ πάντοτε πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος τῆς Κύπρου τὸν ὁποῖον μία τόσο μεγάλη ἀπόστασις χωρίζει ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, ἀποτελεῖ τὴν πλέον ζωντανὴν μαρτυρίαν τῆς παλαιᾶς οἰκουμενικότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν καταπλήσῃ μετὰ τὴν εὐρύτητα καὶ τὰς συνεπειάς της διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον ἐν γένει τὸν πολιτισμόν, συνεπειάς ἃς ἔσχε αὕτη διὰ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' ὅμως δὲν ὑπῆρξεν αὕτη ἡ πρώτη ἐκδήλωσις οἰκουμενικότητος εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀρχαία παράδοσις ἀποδίδουσα τὰς κτίσεις καὶ τῶν Κυπριακῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων εἰς τὴν μακρυνὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν μακρυνὴν Δύσιν εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ ἔπους, τοὺς διογενεῖς βασιλεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ μύθου, τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ μεταξὺ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνδιάμεσον γένος, ἐξέφραζεν ἤδη τὴν παγκόσμιον ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, βεβαιώνουσα συγχρόνως τὴν κοινὴν Ἑλληνικὴν ἀρχὴν καὶ καταγωγὴν τῶν μακρὰν τῆς Μητροπόλεως ἰδρυθεισῶν Ἑλληνικῶν πόλεων.

Οἱ Ἕλληνες εὐρίσκονται εἰς τὴν Κύπρον ἔνωρις ἤδη κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχὴν. Τὸ μαρτυρεῖ ὁ Μῦθος, τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύουν τὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, τὸ μαρτυρεῖ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, αἱ Ἑλληνικαὶ ἰδέαι, κοιναὶ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ ὑπὲρ πάσας ταύτας ἡ Ἐλευθερία ἢ πρώτη τῶν ἰδεῶν. Διότι ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἀγὼν εἶναι ἔννοια δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἐπανάστασιν, ὅτε διὰ πρώτην φοράν ἐκδηλώνεται αὕτη, οἱ Ἴωνες τῆς Δυτικῆς Μικρασίας καὶ οἱ Κύπριοι εἰς τὸ ἀνατολικὸν αὐτῆς ἄκρον εἶναι οἱ μόνοι ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς τυραννίας τῶν Περσῶν ἐκ τοῦ ἀμόρφου πλήθους, τὸ ὁποῖον οὗτοι εἶχον ὑποτάξει. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναφέρω μίαν μόνον λεπτομέρειαν ἀπὸ τὸν πρῶτον τοῦτον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τῶν Κυπρίων.

Ὅτε κατὰ τὸ τραγικὸν τέλος τῆς ἐπαναστάσεως ἐσφάγη ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὁ Ὀνήσιμος, βασιλεὺς τῆς Σαλαμίνας, τὴν ἀναρτηθεῖσαν ὑπὲρ τὴν πύλην τῆς Ἀμαθοῦντος ἀποτμηθεῖσαν κεφαλὴν του, γενομένην κοίλην, αἱ μέλισσαι τὴν ἐγέμισαν μὲ κηρήθρας, δεῖγμα τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν· τὸ μαντεῖον παρήγγειλεν ἵνα ταφῇ ἡ κεφαλὴ καὶ τελοῦνται θυσίαι πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀνήσιμου ὡς εἰς ἥρωα ἥτοι ἔκγονον τῶν θεῶν· οἱ θεοὶ φιλοῦσιν τοὺς θνήσκοντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Τέκνον τῆς εὐάνδρου Κύπρου ὁ κ. Βασίλειος Καραγεώργης ἐγεννήθη εἰς τὸ Τρίκωμον παρὰ τὴν Σαλαμίνα τῆς Κύπρου, ἐμαθήτευσεν εἰς τὸ ὀνομαστὸν Παγκύπριον Γυμνάσιον τῆς Λευκωσίας. Τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς εἰς τὰ κλασσικὰ Γράμματα καὶ τὴν Ἀρχαιολογίαν διήνυσεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου, τοῦ ὁποίου καὶ ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τὸ 1957.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ σταδιοδρομία τοῦ κ. Καραγεώργη ἀρχίζει τὸ 1952 διὰ τοῦ διορισμοῦ του ὡς βοηθοῦ Ἐφόρου τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου, τοῦ ὁποίου γίνεται Ἐφορος τὸ 1960. Τὸ 1963 ἀναλαμβάνει τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων Κύπρου ὡς διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Πορφυρίου Δικαίου.

Ἀλλὰ τότε ἀκόμη ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἡ ἐν γένει κρατικὴ μέριμνα διὰ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα δὲν εἶχε μακρὰν ἱστορίαν καὶ ἡ ὁργάνωσις τῆς ἀπείχε πολὺ τῆς πληρότητος. Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν αὕτη νὰ ἐπιτε-

λέση ἀπῆται ἰσχυράς ὀργανωτικὰς ἱκανότητας. Ὁ κ. Καραγεώργης ἀπεδείχθη ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαλεῖτο.

Παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν μέσων καὶ τὸ ὀλιγάριθμον τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ κατῴρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτοτέλειαν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ συντονίσῃ δὲ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον τῆς κατὰ ἀξιοθαύμαστον τρόπον. Ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ καθοδήγησις τῆς ἀρχαιολογικῆς δραστηριότητος ἐν Κύπρῳ ἀνήκει εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἑλληνικὴν Ὑπηρεσίαν, χωρὶς τοῦτο οὐδαμῶς νὰ σημαίνῃ τὴν παρακώλυσιν τοῦ ἔργου τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν ἀποστολῶν, τῶν ὁποίων ἀντιθέτως εὐνοεῖ τὴν συμπράστασιν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐρεῦνης τῆς τόσον πλουσίας καὶ σημαντικῆς Ἀρχαιολογίας τῆς Κύπρου.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Καραγεώργη ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν καταπληκτικὴν ἐργατικότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντοχὴν πρὸς ἀδιάκοπον ἐργασίαν καὶ πρὸς εὐστοχον πάντοτε καὶ ἐπιστημονικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πλήθους τῶν προβλημάτων ἔχουν ὀδηγήσει — δικαίως δὲ — εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Κύπρου ὡς τῆς ἐπικαιροτάτης περιοχῆς πρὸς ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, διότι εἰς ταύτην κατ' ἐξοχὴν συνενώνονται καὶ διαχωρίζονται ἐν ταυτῷ ὁ Ἑλληνικὸς παλιτισμὸς καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν εἰς τὰς πλησίον αὐτῆς ἀκτὰς ἀκμασάντων λαῶν. Εἰς τὴν Κύπρον δυνάμεθα κατ' ἐξοχὴν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἀναμέτρησιν τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης πρὸς ἐκείνην τῶν περιοίκων λαῶν ἀπὸ τῶν μέσων κυρίως τῆς 2ας π.Χ. χιλιετηρίδος. Εἰς τὴν ἀναμέτρησιν ταύτην δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι συνίσταται τὸ «Κυπριακὸν πρόβλημα», τὸ ὁποῖον ἔχει θέσει ὁ κ. Καραγεώργης.

Κήρυξ τῆς ἐπικαιρότητος ταύτης τῆς Κύπρου ἐντὸς τῆς σημερινῆς Ἀρχαιολογίας εἶναι ὁ κ. Καραγεώργης καὶ διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς του εἰς διεθνῇ συνέδρια εἴτε καλούμενος διὰ μαθήματα καὶ διαλέξεις εἰς Πανεπιστήμια καὶ Ἀρχαιολογικὰ ἰδρύματα. Εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ κ. Καραγεώργη ὀφείλεται ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διοργανώσεις, ἡ τόσον ἐπιτυχὴς, τοῦ Α' Κυπριολογικοῦ Συνεδρίου ἐν Λευκωσίᾳ.

Σημαντικὴν δὲ συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας ἀποτελοῦν αἱ ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευόμεναι κατ' ἔτος ἐκθέσεις περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς δραστηριότητος ἐν Κύπρῳ: Ἰδρυσις καὶ πλουτισμὸς τῶν Μουσείων καὶ τῶν Συλλογῶν τῆς Κύπρου, ἀναστηλώσεις τῶν μνημείων, ἀνασκαφαὶ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν γίνονται ἀμέσως γνωσταί, διὰ συντόμου ἀλλ' ἐμπεριστατωμένης παρουσιάσεως. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τούτων πληρεστέρα εἶναι ἡ κατ' ἔτος δημοσιευομένη ἐν τῷ BCH, ἀποτελοῦσα πολὺτιμον βοήθημα τῆς ἐρεῦνης.

Ἀλλ' ἡ πολύμοχθος αὕτη διοικητικὴ ἐργασία δὲν ἀνακόπτει τὸ ἀνασκαφικὸν καὶ τὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ κ. Καραγεώργη.

Μικροτέρας ανασκαφάς ἔχει διεξαγάγει καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Σημαντικαὶ εἶναι κυρίως αἱ μεγάλαι ανασκαφαὶ τὰς ὁποίας διεξάγει εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαλαμίνης τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῆς Κύπρου καὶ τὰς νεκροπόλεις τῆς ἀπὸ τοῦ 1952 καὶ ἐξῆς. Ἐκτὸς τῶν πολλῶν μικροτέρων περὶ αὐτῆς ἐκθέσεων καὶ ἄρθρων, πολῦτιμος καὶ βασικὴ συμβολὴ εἶναι ἡ ἐντὸς βραχυτάτου μετὰ τὴν ανασκαφὴν χρονικοῦ διαστήματος εἰς δύο τόμους δημοσίευσις τῶν γλυπτῶν τῆς Σαλαμίνης (1964 καὶ 1966) καὶ εἰς δύο ἄλλους ὀγκώδεις τόμους τῶν νεκροπόλεων αὐτῆς (1967 καὶ 1970), ἐνῶ τρίτος τόμος εὕρισκεται ἤδη ὑπὸ ἐκτύπωσιν.

Ἐκ τῆς πόλεως ἔχουν ἀποκαλυφθῇ τὰ ἐπιβλητικὰ ἐρείπια τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Θεάτρου, τοῦ Ἀμφιθεάτρου, τοῦ Σταδίου. Οἱ τάφοι ἀνήκουν εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 9ου π.Χ. αἰῶνος, καθ' ἣν ἡ πόλις τῆς Σαλαμίνης, τῶν ἱστορικῶν χρόνων ἐκτείνεται πέραν τῶν ὁρίων τῆς προϊστορικῆς πόλεως, τῆς Ἐγκωμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται ἡ Alasia, ὄνομα τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς ὅλης νήσου κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους.

Τὸ πρόβλημα τῆς σχέσεως τῆς Alasia, ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν ἐγκατεστάθησαν οἱ Ἀχαιοὶ ὑπὸ τὸν Τεῦκρον, πρὸς τὴν πόλιν τῆς Σαλαμίνης τῶν ἱστορικῶν χρόνων, ἐν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα τῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου, διαφωτίζεται ἐξόχως διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Καραγεώργη.

Τὸ γενικώτερον βιβλίον του περὶ Σαλαμίνης (1969) ἀποτελεῖ μίαν ἀνταξίαν τῆς ανασκαφῆς παρουσίᾳ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως.

Μεγάλῃ καὶ σπουδαιότητι ἐπίσης εἶναι ἡ ανασκαφὴ τοῦ κ. Καραγεώργη εἰς τὸ Κίτιον παρὰ τὴν σημερινὴν Λάρνακα. Τὸ Κίτιον εἶναι ἀπὸ τὰς ὀλιγίστας πόλεις ἐκ τῶν δέκα βασιλείων τῆς Κύπρου περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς παραδόσεως κτίσις ὑπὸ Ἑλλήνων· γενικῶς ὁμῶς θεωρεῖται τὸ κατ' ἐξοχὴν φοινικικὸν πόλισμα εἰς τὴν Κύπρον, ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Βήλου, βασιλέως τῆς Σιδῶνος τὸν 9ον π.Χ. αἰῶνα. Διὰ τῆς ανασκαφῆς τοῦ κ. Καραγεώργη ἀπεκαλύφθη ἡ παλαιότερα πόλις ἡ ἀκμάσασα ἀπὸ τοῦ 13ου μέχρι τοῦ 11ου π.Χ. αἰ. ἰδρυθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀργότερον μόνον ἐγκατεστάθησαν οἱ Φοίνικες.

Ἡ ανασκαφὴ τάφων εἰς τὴν Ἀχεράν καὶ τὴν Πεντάγριαν ἀποδόσασαι πλουσιώτατα εὐρήματα τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἔδωκεν τὴν εὐκαιρίαν τῆς συγγραφῆς σημαντικῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα τεκμήρια διὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ χαλκοῦ ἐν Κύπρῳ» (1965), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπίσης ἐξετάζεται λεπτομερῶς ἡ σημασία τῆς Κυπριακῆς Μυκηναϊκῆς τέχνης.

Μίαν γενικὴν καὶ ἐμπεριστατωμένην ἐπισκόπησιν τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας ἀποτελεῖ τὸ εἰς περισσοτέρας γλώσσας ἐκδοθὲν ὥραιον βιβλίον «Κύπρος» (1968), εἰς τὴν σειρὰν *Archaeologia Mundi*.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Παλαιὰ Αἰγαίς καὶ Παλαιὰ Κύπρος» ἐξεδόθη (τὸ

1971) ὁ πρῶτος τόμος νέας σειρᾶς ἀντικαθιστώσης τὰ πολύτιμα ἀλλὰ ἀνεπαρκῆ πλέον εἰκονογραφικὰ ἐγχειρίδια μετὰ συντομωτέρου κειμένου τοῦ H. Th. Bossert, Παλαιὰ Κρήτη, Παλαιὰ Ἀνατολὴ καὶ Παλαιὰ Συρία. Τὸ εἰς τὴν Παλαιὰν (προϊστορικὴν δηλ.) Κύπρον ἀναφερόμενον μέρος τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Καραγεώργη. Σημειῶ ἰδιαίτερώς τὴν ἔκδοσιν ταύτην διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Ἐνῶ εἰς τὰ ἐγχειρίδια τοῦ Bossert ἡ Κυπριακὴ προϊστορία εἶχε συναφθῇ εἰς τὸ περὶ τῆς Συρίας κεφάλαιον εἰς τὴν νέαν ἔκδοσιν ἡ Κύπρος ἐμφανίζεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ κόσμου τοῦ Αἰγαίου. Ἡ ἀλλαγὴ εἶναι χαρακτηριστικὴ : ἡ Κύπρος εὐρίσκεται εἰς τὴν πραγματικὴν τῆς οἰκογένειαν.

Πρέπει νὰ σημειώσω ἀκόμη τὰς δημοσιεύσεις τοῦ κ. Καραγεώργη εἰς τὰς ὁποίας παρέχονται ὠραῖοι πίνακες μὲ συντομώτερον κείμενον: Θησαυροὶ τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου (1962) καὶ Μυκηναϊκὴ τέχνη τῆς Κύπρου (1968).

Νέα πράγματα καὶ νέας ἐρμηνείας καὶ γνώμας παρέχει ἐπίσης τὸ πλῆθος τῶν μικροτέρων ἄρθρων τοῦ κ. Καραγεώργη, δημοσιευμένων εἰς τὰ περιοδικὰ τῆς Κύπρου, τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος, τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθῇ μία ἔστω καὶ ἀπλῇ ἐπισκόπησις ἐνταῦθα.

Τὸ ἐκπληκτικὸν πλῆθος τῶν δημοσιευμάτων τοῦ κ. Καραγεώργη ἀναφέρεται εἰς ὅλας τὰς ὄψεις καὶ τὰς περιόδους τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας γενικώτερον, μὲ σκοπὸν νὰ διασαφήσῃ καὶ ἐρμηνεύσῃ τὴν καθολικὴν σημασίαν τῆς Κύπρου ἐντὸς τῆς ὅλης ἀρχαιολογίας τῆς Μεσογείου. Ἀλλ' ὅ,τι ὑπὲρ πάντα δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὅτι κινεῖ τὸ ἰδιαίτερον προσωπικὸν διαφέρον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει ἡ Κύπρος νὰ ἀποτελῇ τὴν προέκτασιν τοῦ Αἰγαίου πρὸς Ἀνατολὰς καὶ τῆς θαλάσσης τῆς Κύπρου πρὸς τὸ Αἶγαϊον. Ἡ μυκηναϊκὴ Κύπρος ἀπετέλεσε τὸ θέμα τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς : Τὰ Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα τοῦ ζωγραφικοῦ ρυθμοῦ, μία κατηγορία Μυκηναϊκῶν ἀγγείων τὰ ὁποία κυριαρχοῦν εἰς τὴν Κύπρον.

Τὰ δύο τεύχη τῆς δημοσιεύσεως τῶν Κυπριακῶν ἀγγείων εἰς τὴν σειρὰν τοῦ C. V. A., ἀναφέρονται ἐπίσης εἰς τὰ μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα τῆς Κύπρου, γενικῶς δὲ ἡσχέσις τῆς Κύπρου πρὸς τὸν Κρητομυκηναϊκὸν κόσμον καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ τῆς Κύπρου εἶναι τὸ ἐπικέντρον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τοῦ κ. Καραγεώργη, χωρὶς οὔτε εἰς τὴν ἄλλην Κυπριακὴν ἀρχαιολογίαν νὰ εἶναι ὀλιγώτερον σημαντικὴ ἢ προσφορὰ του, οὔτε ἡ ἀπασχόλησις μὲ τὴν Κυπριακὴν ἀρχαιολογίαν νὰ περιορίζῃ τὸν ἐπιστημονικόν του ὀρίζοντα, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀπὸ τῆς εὐρυτέρας δυνατῆς σκοπιᾶς νὰ ἐρευνᾷ ἀπροκαταλήπτως τὴν πάτριον ἀρχαιολογίαν.

Ἡ Σχολὴ ἡμῶν τιμῶσα σήμερον τὸν ἐξοχόν Κύπριον Ἐπιστήμονα ἀκολουθεῖ τὰ ξένα ἀνώτατα πνευματικὰ Ἰδρύματα.

ἔχει ἤδη ἀναγορευθῆ :

Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Goteborg τῆς Σουηδίας, 1922, καθὼς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon.

Ἐκτακτος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λαβάλ εἰς τὸ Κεμπέκ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βέρκλεϋ Καλιφορνίας.

Τακτικὸς Ἐταῖρος τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Βερολίνου.

Μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἐταιρείας τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ Λοῦντ τῆς Σουηδίας.

Ἐπίτιμος Σύμβουλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ἰδρύματος πρὸς τὸν ἔξοχον Κύριον Ἐπιστήμονα τιμὴ ἀπονέμεται μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς. Ἦδη παρακαλῶ τὸν κ. Καραγεώργην ὅπως παρέλθῃ εἰς τὸ βῆμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ